

Sygn. akt: X U 3282/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Katowicach

X Wydział Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda</i>
Sędziowie/Ławnicy:	
Protokolant:	<i>Anna Borkowska</i>

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2015 roku w Katowicach

odwołania ***D. C. (D. C.)***

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 26 lipca 2013 roku

Nr: (...)

w sprawie ***D. C. (D. C.)***

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o określenie zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

1. ustala, że zadłużenie ubezpieczonego na dzień 26 lipca 2013 roku wynosiło z tytułu:

- składek na ubezpieczenie społeczne kwotę 251.568,06 zł;

odsetek za zwłokę kwotę 177.013,00 zł;

kosztów upomnienia kwotę 572,00 zł;

- składek na ubezpieczenie zdrowotne kwotę 73.096,48 zł;

odsetek za zwłokę kwotę 50.286,00 zł;

kosztów upomnienia kwotę 519,16 zł,

- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych kwotę 11.888,75 zł;

odsetek za zwłokę kwotę 9.484,00 zł;

kosztów upomnienia kwotę 448,77 zł.

2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

SSO Barbara Reszczyńska - Łoboda

sygn. akt XU 3282/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26.VII.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w C. na podstawie art. 83 ust. 1, art. 32 ustawy z dnia 13.X.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 205, poz. 1585 ze zm.) stwierdził, że wnioskodawca D. C. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu niepłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne Fundusz Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i ze zadłużenie z tego tytułu z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 576.411,00 zł, w tym;

1. z tytułu:

-składek na ubezpieczenia społeczne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od IV/2004r. do I/2011r.
– w kwocie 251.668, 78 zł.,

- odsetek za zwłokę w kwocie 177.074,00 zł,

- kosztów upomnienia w kwocie 642,40 zł,

- kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

2. z tytułu:

-składek na ubezpieczenie zdrowotne w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od IV/2004r. do I/2011r.
– w kwocie 73.096, 48 zł.,

- odsetek za zwłokę w kwocie 50.286,00 zł,

- kosztów upomnienia w kwocie 571,96 zł,

- kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

3. z tytułu:

- składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 za okres od V/2004r. do I/2011r. – w kwocie 12.658, 61 zł.,

- odsetek za zwłokę w kwocie 9.920,00 zł,

- kosztów upomnienia w kwocie 492,77 zł,

- kosztów egzekucyjnych w kwocie 0,00 zł

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca D. C. wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu podał, że w jego ocenie przedmiotowa decyzja jest przedwczesna, bowiem w lutym b.r. w oparciu o art. 28 ust. 3 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych złożył wnioski o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych w terminie składek w części finansowanej przez płatnika. Decyzją dyrektora ZUS z 28.II.2013r. odmówiono mu umorzenia należności. Nie zgadzając się z tym rozstrzygnięciem ubezpieczony wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy. Decyzją z dnia 29.V.2013r. przez zakładu Ubezpieczeń Społecznych utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję dyrektora ZUS. W tej sytuacji ubezpieczony wniósł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G.. Uważa, że przedmiotowa decyzja została wydana przedwcześnie, bowiem treść decyzji ustalającej wysokość zadłużenia uzależniona jest od rozstrzygnięcia WSA w Gliwicach w przedmiocie jego skargi na odmowę umorzenia należności z tytułu nieopłaconych składek.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podając, że wnioskodawca dokonał zgłoszenia prowadzonej działalności gospodarczej oraz zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej od dnia 1.IV.2003r. do 1.I.2011r. W okresie prowadzenia działalności gospodarczej składał dokumentację rozliczeniową z wykazaniem należnych składek na FUZ (emerytura MSWiA) za siebie jako osobę prowadzącą działalność gospodarczą oraz za zatrudnionych pracowników. Organ rentowy podał, że w dniu 15.IV.2013r. wszczęto w stosunku do wnioskodawcy postępowanie zmierzające do określenia zaległości z tytułu nieopłaconych składek celem dokonania zabezpieczenia wierzytelności na jego majątku poprzez ustanowienie hipoteki oraz zastawu. Hipoteka z tytułu należności na FUS oraz na FUZ została ustanowiona z dniem 4.IX.2013r., natomiast wniosek o wpis do hipoteki z tytułu zaległości Funduszu Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oczekuje na rozpatrzenie.

Sąd ustalił i zważył co następuje :

Na rozprawie w dniu 12.II.2014r. ubezpieczony zakwestionował wysokość kwot ustalonych należności składkowych wynikających z zaskarżonej decyzji.

W piśmie procesowym z dnia 25.II.2014r. organ rentowy wyjaśnił, że rozbieżności kwot wynikających z decyzji z dnia 26.VII.2013r. z kwotami podanymi w odpowiedzi na odwołanie wynikają z faktu, iż w rozliczeniu z dnia 26.VII.2013r. nie były uwzględnione wpłaty egzekucyjne przekazane przez Urząd Skarbowy w C.. Organ rentowy wskazał, że na dzień sporządzenia tego pisma zadłużenia ubezpieczonego przedstawia się inaczej niż w zaskarżonej decyzji (to znaczy: z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne - 249.726,66 zł + należne odsetki, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne, z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne 71.772,12 zł + należne odsetki, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne, z tytułu składek na FP i FGŚP – 7.530,81 zł + należne odsetki, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne).

W piśmie procesowym z dnia 17.X.2014r. organ rentowy wyjaśnił, że rozbieżności kwot wymienionych w decyzji z dnia 26.VII.2013r. w stosunku do kwot wskazanych w opinii biegłej w zakresie należności na koncie wnioskodawcy wynikają z faktu, iż w rozliczeniu z dnia 26.VII.2013r. nie były uwzględnione wpłaty egzekucyjne przekazane przez Urząd Skarbowy w C. (k.229 a.s.).

Wobec rozbieżności w stanowiskach wyrażonych przez organ rentowy i wnioskodawcę Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z tytułu zadłużenia wysokości składek na okoliczność ustalenia zadłużenia wnioskodawcy z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne oraz FP i FGŚP na dzień wydania przez organ rentowy decyzji z dnia 26.VII.2013r.

Na podstawie opinii biegłej sądowej z zakresu księgowości oraz sposobu wyliczania płac i świadczeń pracowniczych mgr B. T. z dnia 18.IX.2014r. (k.32 -220 a.s.) oraz opinii uzupełniającej z dnia 22.XII.2014r. (k.246-261 a.s.) Sąd ustalił, że zobowiązania wnioskodawcy wraz z należnymi odsetkami na dzień wydania decyzji to jest na dzień 26.VII.2013r.4. wynosiły łącznie 573.336,29 zł oraz kwota kosztów upomnień wynosiła 1.539,93 zł i przedstawiały się następująco:

- na ubezpieczenia społeczne w łącznej kwocie 429.152,06 zł., w tym:
 - kwota zaległych składek 251.568,06 zł,
 - kwota odsetek w wysokości 177.013,00 zł,
 - kwota kosztów upomnień w wysokości 572,00 zł,
- na ubezpieczenie zdrowotne w łącznej kwocie 123.901,54 zł., w tym:
 - kwota zaległych składek 73.096,48 zł,
 - kwota odsetek w wysokości 50.286,00 zł,
 - kwota kosztów upomnień w wysokości 519,16 zł,
- na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 21.821,52 zł., w tym:
 - kwota zaległych składek 11.888,75 zł,
 - kwota odsetek w wysokości 9.484,00 zł,
 - kwota kosztów upomnień w wysokości 448,77 zł,

Biegła wyjaśniła, że zgodnie z zaleceniem Sądu zadaniem jej było ustalenie wysokości zadłużenia ubezpieczonego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych na dzień wydania decyzji to jest na dzień 26.VII.2013r. Biegła wyliczyła wysokość zadłużenia wnioskodawcy biorąc pod uwagę wszystkie deklaracje z kwotami do zapłaty na dzień do dnia 26.VII.2013r., dokonane wpłaty do dnia 26.VII.2013r., naliczone koszty upomnień oraz naliczyła odsetki przypadające na dzień 26.VII.2013r. Wyjaśniła także, że kwoty, które zostały otrzymane przez organ rentowy z wpłat egzekucyjnych przekazanych przez Urząd Skarbowy w C., a wynikających z pisma procesowego organu rentowego z dnia 17.X. (...). dotyczą okresów po dniu 26.VII.2013r. (dotyczą okresu od 1.VIII.2013r. do 22.XI.2013r.). W związku z tym nie mogły zostać rozliczone na dzień wydania decyzji to jest na dzień 26.VII.2013r. Biegła wskazała też, że kwoty wpłaty z egzekucji wskazane w piśmie organu rentowego z dnia 17.X.2014r. dokonane po 26.VII.2013r. w łącznej wysokości 13.134,26 zł powinny zostać rozliczone i pomniejszyć zobowiązania ubezpieczonego zgodnie z tytułami wpłat oraz sposobem rozliczania składek do których poboru zobowiązany jest Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

W piśmie procesowym z dnia 29.I.2015r. organ rentowy w nawiązaniu do opinii biegłej potwierdza zgodność rozliczenia wpłat i deklaracji do dnia 26.VII.2013r. zgodnie z pkt. 1 opinii. Jednocześnie z uwagi na brak specyfikacji rozliczenia wpłat zawartych w tabeli nr 1 organ rentowy dołączył wykaz rozliczenia wpłat egzekucyjnych dokonanych po dniu wydania decyzji to jest pod dniem 26.VII.2013r.

W piśmie procesowym z dnia 2.II.2015r. ubezpieczony podniósł, że zasadniczo nie zgłasza zastrzeżeń do opinii biegłej, która wykonała opinię rzetelnie. Zastrzeżenia budzi jedynie fakt, że ZUS doliczył do wysokości zadłużenia szereg kosztów upomnień, która biegła uwzględniła w swoich wyliczeniach. W rzeczywistości nie otrzymał upomnień w takich ilościach jak wynika to z opinii. Jego zdaniem w tej sytuacji przy ustalaniu wysokości zadłużenia nie powinny zostać uwzględnione koszty upomnienia.

W piśmie procesowym z dnia 3.III.2015r. organ rentowy podniósł, że nie zgadza się z twierdzeniami ubezpieczonego zawartymi w piśmie procesowym z dnia 2.II.2015r. Wyjaśnił, że stan zadłużenia może ulec zmianie nawet w dniu wydania decyzji wskutek uwzględnienia w systemie w tym samym dniu kolejnych wpłat. Dane do systemu wprowadzane są na różnym etapie i przez różne wydziały merytoryczne i w różnych godzinach. Z tego powodu biegła prawidłowo uwzględniła wszystkie dokonane wpłaty do dnia 26.VII.2013r. jakie były zarejestrowane w systemie KSI do

końca dnia, ale de facto, po dokonaniu w dniu 26.VII.2013r. wydruku zaskarżonej decyzji. Taki stan w żaden sposób nie powoduje stanu, w którym wydana decyzja w zakresie podanej wysokości zadłużenia byłaby nieprawidłowa, gdyż w chwili dokonywania wydruku decyzji taka wysokość zadłużenia istniała, tylko wskutek uwzględnienia kolejnych wpłat uległa zmniejszeniu. Co do otrzymywanych przez ubezpieczonego upomnień i kosztów z tym związanych należy wskazać, że wnioskodawca nie przedstawił żadnych dowodów uzasadniających własne twierdzenia.

Odwołanie wnioskodawcy w zakresie zgłoszonego zrzutu nie zasługuje na uwzględnienie.

Wedle art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13.X.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009, Nr 205, poz. 1585 ze zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne w następujących okresach: osoby prowadzące pozarolniczą działalność - od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej;

Stosownie do art. 18 ust. 8 cyt. ustawy podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60 % prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Na wnioskodawcy jako osobie prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, czyli płatniku składek stosownie do art. 46 ustawy systemowej ciąży obowiązek według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczania, potrącania z dochodów ubezpieczonych, rozliczania oraz opłacania należnych składek za każdy miesiąc kalendarzowy. Rozliczenie składek, o których mowa w ust. 1, oraz wypłaconych przez płatnika w tym samym miesiącu zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych podlegających rozliczeniu na poczet składek następuje w deklaracji rozliczeniowej według ustalonego wzoru (ust.). Deklarację rozliczeniową oraz imienne raporty miesięczne płatnik składek przekazuje bezpośrednio do wskazanej przez Zakład jednostki organizacyjnej (ust. 3).

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy systemowej Zakład prowadzi:

1) konta ubezpieczonych, z których każde jest oznaczone numerem ewidencyjnym nadanym osobie ubezpieczonej przez Rządowe Centrum (...) Powszechnego (...) ((...));

2) konta płatników składek oznaczone numerem NIP, a w przypadku gdy płatnik składek nie posiada numeru NIP, do czasu jego uzyskania - numerem z krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej REGON, a jeżeli nie posiada również tego numeru - numerem PESEL lub serią i numerem dowodu osobistego albo paszportu;

Ponadto stosownie do art. 34 ust. 1 i 2 cyt. ustawy zakład zapewnia rzetelność i kompletność informacji gromadzonych na kontach ubezpieczonych i na kontach płatników składek w sposób uregulowany niniejszą ustawą oraz informacje zawarte na koncie ubezpieczonego i koncie płatnika składek prowadzonych w formie elektronicznej, które przekazane zostały w postaci dokumentu pisemnego albo elektronicznego, są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych.

W Systemie Informatycznym organ rentowy nie zidentyfikował na koncie wnioskodawcy wszystkich należnych wpłat składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy oraz FGŚP za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji. Wysokość zadłużenia w okresach objętych decyzją organ rentowy określił na podstawie posiadanych dokumentów, będących w jego posiadaniu. Informacje zawarte na koncie płatnika składek stosownie do art. 34 ust. 2 ustawy systemowej są środkiem dowodowym w postępowaniu administracyjnym i sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych. W świetle przytoczonych przepisów obowiązek zapłaty składek ciąży na płatniku, zatem on w postępowaniu przed Sądem, jeżeli twierdzi, że składki zostały opłacone winien wykazać, iż tego dokonał. Wnioskodawca nie przedłożył ani do odwołania ani przed rozprawą sądową żadnych dowodów na dokonanie opłaty

składek. Na wnioskodawcy spoczywa obowiązek stosownie do art. 232 k.p.c. wykazania dowodów dla stwierdzenia faktów, z których wywodzi skutki prawne.

Należy podkreślić, iż w zasadzie obie strony procesu zgodziły się z wyliczeniami dokonanyymi przez biegłą sądową w przeprowadzonej opinii. Na żądanie Sądu biegła ustalała wysokość zadłużenia wnioskodawcy z tytułu składek na dzień wydania decyzji czyli na dzień 27.VII.2013r. Niewielkie kwotowe różnice (w porównaniu do ogólnej kwoty zadłużenia) wynikające między wydaną opinią a wyliczeniami dokonanyymi przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji wynikają z wpłat egzekucyjnych przekazanych przez Urząd Skarbowy w C.do dnia 26.VII.2013r. (por. pismo procesowe organu rentowego z dnia 25.II.2014r.), a także z zasad księgowania w systemie KSI (co dokładnie wyjaśnił organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 3.III.2015r.).

Kwestionowanie przez skarżącego naliczenia kosztów upomnień także nie znajduje uzasadnienia, albowiem ich naliczenie wynika wprost z regulacji art. 15 par. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2014r. poz. 1619) stanowiącego, że koszty upomnienia (będącego obligatoryjnym dla następnego wszczęcia egzekucji administracyjnej – art. 15 par. 1 cyt. ustawy) obciążają zobowiązanego i są pobierane na rzecz wierzyciela.

Zdaniem Sądu nie było podstaw do zawieszania postępowania z uwagi na wniesioną przez wnioskodawcę skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G., ustalenie bowiem istnienia zadłużenia w danych okresach oraz jego wysokości jest przesłanką do rozważania możliwości umorzenia składek.

Należy też zwrócić uwagę na przepis art. art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c. zgodnie, z którymi - Sąd oddala odwołanie, jeżeli nie ma podstaw do jego uwzględnienia lub w razie uwzględnienia odwołania sąd zmienia zaskarżoną decyzję w całości lub w części i orzeka co do istoty sprawy. Nie ma Sąd natomiast podstaw prawnych do wydania orzeczenia – o które wnosił wnioskodawca tzn. do uchylecia zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c orzekł jak w sentencji wyroku

SSO. Barbara Reszczyńska.